

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ЛИСТ від 09.03.2017 р. № 3747/5/99-99-13-02-03-16

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), розглянула лист ... щодо практичного застосування норм чинного законодавства та в межах компетенції повідомляє.

Відповідно до ст. 47 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) власник або уповноважений ним орган зобов'язаний у день звільнення видати працівникові належно оформлену трудову книжку і провести з ним розрахунок у строки, зазначені в ст. 116 КЗпП.

Згідно зі ст. 116 КЗпП при звільненні працівника виплата всіх сум, що належать йому від підприємства, установи, організації, провадиться в день звільнення. Якщо працівник в день звільнення не працював, то зазначені суми мають бути виплачені не пізніше наступного дня після пред'явлення звільненим працівником вимоги про розрахунок.

Статтею 117 КЗпП передбачено відповідальність за затримку розрахунку при звільненні, а саме у разі невиплати з вини власника або уповноваженого ним органу належних звільненому працівникові сум у строки, зазначені в ст. 116 КЗпП, за відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку.

Разом з тим відповідно до ст. 235 КЗпП при винесенні рішення про поновлення на роботі, орган, який розглядає трудовий спір, одночасно вирішує вимоги про виплату працівникові середнього заробітку за час вимушеного прогулу або різниці в заробітку за час виконання нижчеоплачуваної роботи, але не більш як за один рік.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, згідно з п. 162.1 ст. 162 якого платниками податку на доходи фізичних осіб є, зокрема, фізична особа – резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні.

Відповідно до п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 Кодексу об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, до якого включаються доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платнику податку відповідно до умов трудового договору (контракту) (п.п. 164.2.1 п. 164.2 ст. 164 Кодексу) та інші доходи, крім зазначених у ст. 165 Кодексу (п.п. 164.2.20 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

Особою, відповідальною за нарахування, утримання та сплату (перерахування) до бюджету податку, зокрема:

з доходів у вигляді заробітної плати, є роботодавець, який виплачує такі доходи на користь платника податку;

з інших доходів, є податковий агент для оподатковуваних доходів з джерела їх походження в Україні (п. 171.1 ст. 171 Кодексу).

Порядок нарахування, утримання та сплати (перерахування) податку до бюджету встановлено ст. 168 Кодексу.

Так, податковий агент, що нараховує (виплачує, надає) оподатковуваний дохід на користь платника податку, зобов'язаний утримувати податок із суми такого доходу за його рахунок, використовуючи ставку податку 18 відс., визначену ст. 167 Кодексу (п.п.

168.1.1 п. 168.1 ст. 168 Кодексу).

При цьому розрахунок податкових зобов'язань з оподатковуваного доходу платника податку, нарахованого у джерела його виплати, проводиться податковим агентом (у тому числі роботодавцем) (п. 168.3 ст. 168 Кодексу).

Відповідальність за порушення правил нарахування, утримання та сплати (перерахування) податку на доходи фізичних осіб у джерела виплати визначено ст. 127 Кодексу та ст. 163 прим. 4 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Зауважуємо, що з метою уникнення неоднозначного тлумачення норм податкового законодавства у частині оподаткування доходів фізичних осіб, для отримання більш конкретної відповіді необхідне детальне вивчення документів (матеріалів), які стосуються порушених питань, зокрема рішення суду.

Перший заступник

Голови **С.В. Білан**